

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710412848/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

O Sjælens Sprog, som aldrig vi forglemme,
Veltalende som Læbens varme Røst,
Saa klagende som Vecmod's sagte Stemme,
Som Tonens Melodi saa rig paa Trøst!
Spejklare Billed af et stille Bryst,
Af al den Qval, et Hjerte kan fornemme;
Meer talkende end Smilets hulde Sødme,
End Haandens Tryk, end Kindens lette Rødme!

Hvad jordisk Øie føder renest dig? —
Den Unges? naar bag Hjertet ømme Tanker
Begynde deres bittersøde Krig;
Naar Kinden gløder, Barmen heftig banker,
Naar mellem tusind Drømme Sjælen sanker
Een Drøm, eet Billed og eet Haab for sig;
Naar Savnet, som os smelter, mens det' saarer,
Gi'er al sin Smerte Luft i Længsels Taarer?

Er det naar hver en Kraft har spængt sit Baand,
Naar Lidenskab det fulde Hjerte hæver,
Naar, Bladet lig for Stormen, Sjælen hæver,
Og Vreden svulmer i en oprørt Aand;
Naar Haab om Hævn os kun for Øie svæver
Og vækker dømmende til Slag vor Haand;
Naar Alt er Flamme, selv de dunkle Blikke,
Hvor dybt blandt Luer stolte Taarer ligge? —

Er det ved Urnen, sat paa Dødens Kyst,
At renest dine Perler du frembringer?
Er du det sidste Offer til den Lyst
Der sank i Mulde med det stille Bryst,
Hvorover Mindets Haand sin Fakkell svinger?
Ak, Taarens Magt ei Gravens Gru betvinger!
For Liv er Taarer, Taushed for de Døde,
Bag Sorgens Taushed Haabets Morgenrøde!

Men naar al Livets Jubel er forglemt,
Naar Alt er falmet eller lagt til Hvile,
Naar Glædens Roser, Sorgens skarpe Pile,
Er under Sløvhed eller Kilde gjemt,
Naar hver en Streng i Hjertet er forstemt,
Og alle Tanker imod Graven lle,
Naar Alt er dødt, kun ei det usle Leer,
Og Sjælens Skygger voxer meer og meer;